

Inskrift (enligt B 160, det inom [] kompletterat efter Celsius):

... **it** **rais** - + **s** - **ain** : **pina** : **eftir** [×] **h** [a] **u** ... [sin ·]

5 10 15 20 25

... [l]et ræis[a] s[t]æin þenna æftir ... sinn.

»... lät resa denna sten efter ... sin.»

Till läsningen: Hadorph och Leitz ha 23 i; 25—27 **sin** saknas. — Celsius har endast 13—27 **pina : eftir** × **hau** ... **sin**.

83. Järfälla kyrka.

Litteratur: O. Celsius, SR 2, s. 466.

Utom U 82 synes ytterligare en runsten ha funnits vid Järfälla kyrka. Celsius har nämligen vid sitt besök på platsen den 1 aug. 1728 gjort följande anteckning: »En förlorad och utnött sten ligger äfven väl uthan för vapnhusdören i Järfälla på Kyrkiogården. Synes ock några st. deraf ligga ... med skriften neder åt backen. Men alt sönder.»

Sommaren 1939 nedlades en kvarnsten i markytan utanför ingången till vapenhuset på kyrkans södra sida. Därvid kommo delar av en runsten i dagen, ett par större och en mångfald mindre. Den ristade ytan var ytterst sliten. På ett stycke funnos ett par runor **ta**, på ett annat spår av en slinga.

84. Egglunda, Järfälla sn.

Pl. 53.

Litteratur: D 2:36. R. Dybeck, Svenska runurkunder 2 (1857), s. 3 f. (n:r 52), Anteckningar (ATA); UFT h. 3 (1873), s. 48; E. Brate, Anteckningar 1902 (ATA); B. Bergman i Fornvännen 1926, s. 201.

Äldre avbildningar: Dybeck a. a.; Brate (ATA); Bergman a. a.

Dybeck omtalar såsom nyfunna två stycken av en runsten vid Egglunda. De lågo såsom trappstenar, det ena utanför boningshusets gaveldörr, det andra vid en uthusdörr. Vid Brates besök 1902 låg det större stycket utanför boningshusets gavel, det mindre var förkommet. Det har ej heller senare kunnat återfinnas. År 1925 uttogs den återstående delen av runstenen ur trappan och restes o. 100 m. från boningshuset i Egglunda (numera statarbostad, hemmanet Egglunda lyder under Väddesta), o. 20 m. N om vägen Barkarby skola—Väddesta, mellan vägen och Egglunda.

Ljusgrå granit. Höjd 1,07 m., bredd 0,72 m. Ytan är tämligen ojämn. Ristningen här och var rätt sliten, men alla runorna äro fullt tydliga och säkra.

Inskrift (med det inom [] supplerat efter Dybeck):

× - **škautr** × **lit** × **rai** [sa × stai - -] ... **buenta** -

5 10 15 20 25

[A]sgautr let ræisa stæi[n] ... boanda ...

»Åsgöt lät resa stenen ... [efter sin] make.»

Till läsningen: Inskriften börjar med ett tydligt ×. Därefter finns ingen runa i behåll före

2 s. Dybeck har nedre delen av två (eller tre) staplar, Brate ett a. Åtminstone finnas numera inga spår därav. Även övre delen av 2 s är borta. 3 k är icke stunget. 24 e har en djup och bred prick, vinkelrät mot hst. Det är icke a. — Dybeck: 24 a. — Brate: 24 a.

Om namnet *Asgautr* se U 52 och Sö 296.

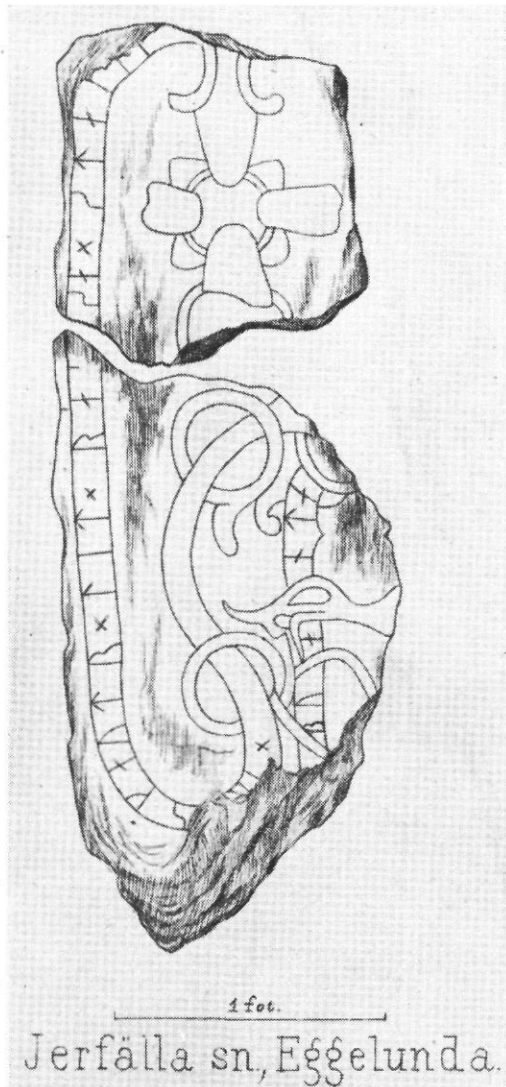

Fig. 67. U 84. Egglunda, Järfälla sn.
Efter D 2: 36.

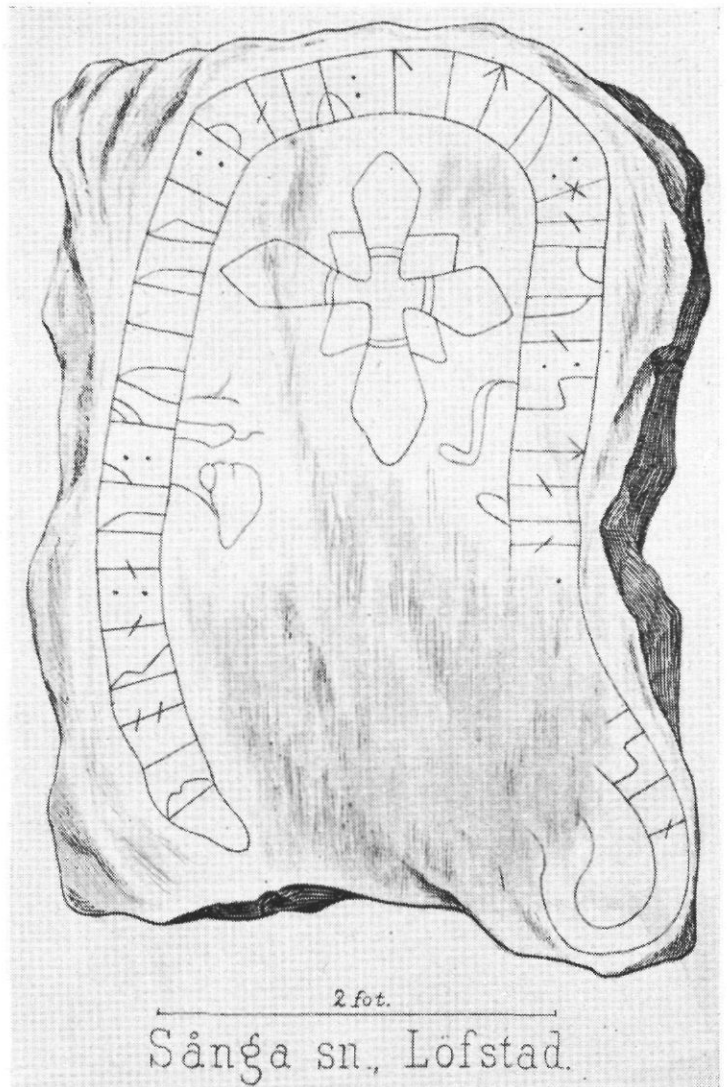

Fig. 68. U 85. Lövsta, Järfälla sn.
Efter D 2: 35.

85. Lövsta, Järfälla sn.

Pl. 53.

Litteratur: D 2: 35. Anteckning av okänd 1813 (ATA); R. Dybeck, Svenska runurkunder 2 (1857), s. 3 (n:r 51); UFT h. 5 (1876), s. 117; E. Brate, Anteckningar 1902 (ATA).

Äldre avbildningar: Mag. Liedzén 1813, teckning (ATA); Dybeck a. a.; Brate (ATA).

En anteckning i ATA, som inkommit d. 14 april 1813, innehåller följande uppgift: »Denna sten finnes ej i Bautil och sannolikt ej i någon annan samling. Den är nyligen uppgräfd ur en ättehög vid Riddersvik i Spånga socken på stranden av Mälaren, och af Magister Liedzen afritad. En prydnad på sidan af stenen var så af tiden förtärd att den ej kunde aftecknas.» — Dybeck åter uppger (1857), att runstenen för några år sedan blivit anträffad, liggande och alldeles betäckt av jord, bland flera större och mindre stenar, som uppbrötos, då ett åkerland upptogs mellan Lövsta och Riddersvik; i närheten funnos »någre ansenlige ättehögar, af hvilke en eger rest bautasten». I D 2: 35 lämnas den kortare uppgiften, att Lövsta-stenen blivit »för några